

Underbilag 1 til bilag 8.

Mundtligt fremsatte bemærkninger ved foretræde for folketingsudvalget vedrørende lovforslag nr. 179 om forhøjelse af merværdiafgiften.

(Elektronikfabrikantforeningen var repræsenteret af dir. J. Chr. Sønderup og dir. P. Selig).

Man gjorde opmærksom på, at branchen har kæmpet med denne afgift siden 1950, da der i en krisesituation blev gennemført punktafgift på en række varer. For radiobranchens vedkommende var der tale om afløsning af tidligere opkrævet kroneafgift pr. stk. radiorør. Den nye afgift har under forskellige former henholdsvis i engros- og detailledet og med fra tid til anden ændrede satser uden afbrydelse været i kraft i de forløbne ca. 20 år.

Indledningsvis henvises til den daværende finansminister Thorkil Kristensens bemærkninger i folketinget, da loven i marts 1951 blev forlænget for finansåret 1951-52, idet ministeren bl. a. sagde:

„Det, som i denne situation må være regeringens og rigsdagens pligt, er imidlertid at følge begivenhederne op, foretage en afvejning dels over, om man nu har grebet stærkt nok ind, for at balancen kan rettes op i tide, dels over, hvilken art af indgreb der virker mest ligeligt og samtidig med størst muligt omfang hemmer forbruget uden samtidig at hemme produktionen.

Jeg skal endnu kun sige, at den politik, der skal følges, på samme tid bør tage sigte på betalingsbalancen og inflationsproblemet.“

Der blev gjort opmærksom på, at af de dengang af loven omfattede varer var i mellemtiden alle andre end lige netop radio, fjernsyn og grammofooner fritaget for punktafgifter, f. eks. bl. a. gulvtæpper, fotografiske artikler, fyldepenne og pencils, lædervarer som kufferty, tasker, tegneboøger osv. samt køleskabe, støvsugere, bonemaskiner

etc., samt at radiobranchen ikke kunne se nogen forskel med hensyn til den forbrugsbegrænsende virkning af belastningen, når det drejede sig om de ovenfor specificerede kategorier, henholdsvis radiobranchens produkter.

Af den daværende finansministers udtalelser hæftede man sig i øvrigt fortrinsvis ved ordene: „..... hvilken grad af indgreb der virker mest ligeligt og samtidig med størst muligt omfang hemmer forbruget uden samtidig at hemme produktionen...“

Hertil føjedes fra branchens side den bemærkning, at stort set vist alle økonomer i dag er enige om, at forbrugsbegrænsning ved punktafgift på enkelte varegrupper ikke har den tilsigtede funktion, men blot til følge, at efterspørgslen retter sig mod andre goder. Derimod måtte man slå fast, at punktafgiften i dag i modsætning til det oprindeligt tilsigtede netop hæmmer produktionen med de konsekvenser, som er fremført i den udvalget forelagte skrivelse, nemlig nedslag i de danske virksomheders indtjeningsmulighed som følge af den begrænsede produktion og deraf følgende nedsatte seriestørrelser.

Konsekvenserne for dansk radioindustri konkurrencedygtighed såvel i eksportarbejdet som i konkurrencen med importsalget på hjemmemarkedet blev uddybet. Endvidere henvises til daværende folketingsmedlem og nuværende finansminister Poul Møllers udtalelse i folketinget, da den pågældende lov i maj 1952 på ny skulle forlænges, nemlig bl. a.:

„Hvis vi står over for dette, at disse hastelove, som blev gennemført i hurtig og hast i november 1950 og i marts 1951, bliver mere eller mindre permanente, tror jeg, man